

Ginnerupgård

Af Kirsten Houe, Bredgade Hurup

Denne lille beretning om en gård i Thy, er skrevet i anledning af slægten Houes 100 års virke på Ginnerupgård.

Udarbejdet ud fra optegnelser fundet på Egnshistorisk Arkiv, og fra diverse bøger (Danske Landmænd og deres indsats, Større danske gårde m.fl.) + hjælp af familien.

Historien, der er et resume af fortid og nutid skulle gerne forsøge, at gengive sandheden, således at beretningen ikke er helt fortegnet.

*Der legger en Land nøj laant imud Naer,
Den legger, hvor den alti haar lejjen,
Aa siel om ett all Teng er, som de var,
Vil vi hold poe, te de er vor egn.*

*Æ ska ett sej nøj undt om de ajer dje Landd,
Fu de ka vær gue nok for dem,
Men dahær bette Plet vil æ sej dem fu sandd,
De er wos, aa hær haar vi hjemm.*

*Aa vor Rigsmoel er jen Teng, aa Jydsk er nøj
aandt,
Enhver fo jo sjøng mæ si Neb,
En her i æ Land haj vi aller saa traant,
Vi fostow da hinajen, naar det kneb.*

(Uddrag af et digt af Jens Kirk)

Gården Ginnerupgård ligger nord for Ginnerup by og øst for Hurup, ved vejen til Toftum. Adressen er Toftumvej 1.

Jorden er for størstedelens vedkommende samlet omkring gården, og består af god muldjord på ler og sandblandet ler. Terrænet er rimeligt jævnt.

Niels Jensen og efterkommere

Indtil 1663 var gården beboet af Niels Jensen, gift 1. gang med Birgitte Andersdatter. Begge

blev begravet på Heltborg kirkegård. Birgitte den 7.5.1654 og Niels den 22.3.1663.

Niels giftede sig som omtalt igen, og hans anden kone var Kirsten Pedersdatter. Sammen fik de to sønner. Kirsten var ikke enke så længe, idet hun den 27.2.1664 blev viet til Mads Povelsen. Dette giftermål varede i 13 år, da Mads dør og bliver begravet på Heltborg kirkegård den 9.4.1677. I dette ægteskab fødes 4 børn.

Kirsten blev boende på gården og må selv have klaret driften af ejendommen, indtil hendes søn Jens af 1. ægteskab, født den 25.9.1661, overtog gården. Jens blev gift 4 gange, første gang i 1684 med Karen Nielsdatter, med hende fik han 3 børn. Karen døde 29 år gammel i 1689. Derefter giftede han sig omkring 1691 med Woldborg Mortensdatter. De fik 6 børn. Woldborg døde i 1704, og blev begravet i Heltborg d. 17.08.1704.

Hans 3. Kone var Else Thomasdatter, og de får i alt 10 børn. Else dør i 1732, og den nu 71 årige Jens gifter sig for 4. Gang med Maren Andersdatter, og de når at få 3 børn sammen inden Jens dør 78 år gammel. Han blev begravet på Heltborg kirkegaard d. 27.01.1740.

Også han efterfølges af en søn, Thomas, født 25.12.1716 (søn af 3. Ægteskab). Han dør i 1787, Og atter overtages gården af en søn, Poul Thomsen.

Ginnerupgård var indtil ca. 1700 Ryttergods, d.v.s. dansk krongods, hvor man skulle stille med en rytter pr. 8 tdr. hartkorn, mod så til gengæld, at blive fritaget for Landgilde og andre afgifter. Rytterbonden svarede rytterholdspenge.

Ginnerupgård ophørte omkring 1700 som Ryttergods, og blev opkøbt af Boddum Bisgård. De nævnte personer har derfor alle været fæstebønder under godset »Boddum Bisgård«. Det lykkedes for Poul Thomsen, at købe gård-

en fri i 1788, og han blev derfor den første »selvejer« på stedet.

Poul blev gift med Maren Christensdatter i 1787. Sammen fik de 2 børn, desforuden bestod husstanden af en karl og en pige. Poul dør ret ung, kun 42 år gammel, og hans enke gifter sig med Christen Jensen, og det blev en af deres sønner, Christen Christensen, som herefter blev ejer af Ginnerupgård. Gårdens hartkorn var da 8 tdr-1 skp-0 fj. Kar-0 album. Christen var gift med Ane Nielsdatter. Husstanden bestod af deres 5 børn + 2 karle og 2 piger.

Christen Sørensen Sindbjerg

1834 blev Ginnerupgård købt af Christen Sørensen Sindbjerg. Ejendommen var da en 4 længet gård, udhusene var sammenbyggede, sidehusene af helstensmur og laden ligeledes, undtagen nordsiden, som var af halvstensmur. Både udhuse + stuehus var stråtækte.

Ejendommens jordtilliggende har i tidligere tid været mindre god, idet en del af jorden lå hen som uopdyrket hede. Man må formode, at Christen Sindbjerg har været en driftig og dygtig landmand, han fik opdyrket ca. 25 tdr. land hede øst for gården og samtidig fik han etableret teglværk, beliggende vest for gården. På teglværket producerede man hovedsageligt drænrør af forskellige dimensioner, men man mestrede også håndstrøgne sten af god kvalitet. Sindbjerg fik Landboforeningens anbefaling til, at låne en maskine til fabrikation af drænrør, og da det ville tjene sagen bedst, om der kunne stilles en større ordre i udsigt, traf Sindbjerg aftale med godsejer Lützhøft på Tandrup, om bestilling på 100.000 stk. rør.

Nyt stuehus

Men også på det private område foretog han forbedringer, idet han i sommeren 1856 byggede nyt stuehus (det nuværende). Stuehuset blev opført med 1½ stens mur og med tegltag (måske fra eget teglværk). På daværende tidspunkt, var det særdeles solidt og bekvemt indrettet. Stuehuset var indrettet fra øst med bryggers, bagestue, mælkestue, køkken, 2 dagligstuer, gang, storstue og 2 gæsteværelser. Loftet blev

anvendt til opbevaring af korn og brændsel. For den østre ende af stuehuset, var der et teglhængt hus, indrettet til vognremisse.

I 1860 sælger Sindbjerg gården til Martin Hjardemål.

Martin Hjardemål

Afskrift af skøde:

Underskrevne Christen Sørensen Sindbjerg tilstår og hermed vitterliggør, at have solgt og afhændet til Martin Hjardemål, den mig tilhørende ejendom i Ginnerup by, Heltborg sogn, Ginnerupgård kaldet, med bygninger og jorder, ansatte til hartkorn således:

Matrk. Nr. 1 a 7 tdr. 0 sk. 2 fj.d.kar 1,50 album

Matrk. Nr 4 a 2 - 4 sk 3 - - 1,25 -

For den mellem os akkorderede købesum 19000 Rigsdaler. Det bemærkes at gården har andel i matrk, nr. 27 i Ginnerup af hartkorn 1,75 album, og at denne andel følger i købet.

Da køberen Hr. Martin Hjardemål nu har betalt købesummen, så erklærer jeg hermed, ingen videre ret, at have til den solgte gård, med sit rette tilliggende, men denne skal fra nu af, tilhøre ham, med alle rettigheder, byrder og forpligtelser, fuld ejendomsret, hvormed jeg hjemler ham, det solgte.

Tinglæst privilegium på 118 rigsdaler og 3 mark og 3 skill.

Prot. No. 26 fol.596.

Bekræftelse under min hånd vidnefast.
Ginnerupgård den 16.6.1860.

Christen Sindbjerg

Til vitterlighed
Lutken P. Skibsted

I anledning af denne handel er skænket 3 mark til de fattiges kasse i Heltborg kirke.

Attesteres

J N A Leth
Visby præstegård den 20.6.1860

Martin Hjardemål var gift med Sophie Marie Nordentoft.

Hjardemål købte den 12. juni 1869, matr. nr. 21 a, tilhørende Thomas Kristensen, og lagde dette lille jordlod ind under gården. (bl.a. det stykke hvor gylletankene ligger.)

Den 29.8.1878 er der tinglyst flg. Dokument:

Undertegnede beboere i Ginnerup, som afbenytter den private vej, som går over det syd-vestlige hjørne af Ginnerupgårds mark, matr.nr. 4 a, samt over den Niels Madsen i Ginnerup, tilhørende parcel matr.nr. 23 a, erklærer herved, at vi ikke har noget imod, at forannævnte stykke vej, nedlægges og giver herved for os og vore efterkommere, afkald på ret til nævnte vej, hvor den nu henligger. Hermed forpligter jeg undertegnede gdr. Niels Madsen, hermed for at fyldestgøre ovennævnte, at borttage mit dige som går langs nordsiden af den vej, som går fra Ginnerup byvej i øst, langs med Mads Jensens havedige, og at afgive så meget jord til den sidstnævnte vej, at den får en bredde af 8 alen og at jeg for mig og efterfølgende ejere af matr. Nr 23 a, herved forpligter mig til at vejen skal for vort vedkommende, urokkelig for tiden, henligge til fri afbenyttelse, men med den nu indrømmede bredde, uden at jeg eller efterkommere igen, kan gøre fordring på det af mig nu afståede areal til vejen. Endelig forpligter undertegnede Martin Hjardemål og Niels Hansen os til, når diget er borttaget, at planere vejen og sætte den i god farbar stand, ligesom vi lader dette dokument tinglæse til sikkerhed alle vedkommende.

Niels Madsen

Martin Hjardemål

Om Ginnerupgård står der iflg. Beskrivelse i Krarups: Landbrugets udvikling, (udgivet i 1896).

Ginnerupgård i Refs Herred, skyldsatsat for nyt ager og engs hartkorn i alt 9 tdr. 7 skpr., har et areal af 128 tdr. land, hvoraf de 118 tdr. er ager og eng og græsningsjord.

Af agerjorden har omtrent 80 tdr. land, gennemsnitlig 16 a 17 tommer god muld, hvoraf de 2/3 har stærk lerunderlag og resten 1/3 ler-

blandet sand og grusunderlag. Resten omkring 38 tdr.land, har gennemsnitlig 10 tommer ret god muld med lerblandet, dels sand og dels grusunderlag. Af arealet er omtrent 25 tdr. land opdyrket hede. (Som tidligere nævnt da Sindbjerg ejede gården).

Den nuværende ejer købte ejendommen i 1860 og begyndte da straks med mergling og dybpløjning, ligesom det nødvendige dræningsarbejde blev udført. Endvidere begyndtes der straks med renbrak, som fremdeles fastholdes, da jordene ellers meget vanskelig kunne holdes rene. Efter mergling, dybpløjning og dræning viste det sig, at jorden gav mindst 1/3 større udbytte.

Engen, hvoraf omtrent halvdelen, kan overrisles, afgiver årligt omkring 20 læs hø, resten ligger hen til græsning.

Af nyere redskaber og maskiner er her kun indført korn- og frømaskine, amerikansk hesterive, 1 rensemaskine og hakkelsemaskine. Vårsæden bliver aftærsket ved et transportabelt damptærskværk, hvori ejeren af gården har andel.

80 tdr af den bedste jord drives i 9 læg a 9 tdr. således:

1. år brak, 2 år rug – hvortil rigelig staldgødning, 3. År byg, 4 og 5 år havre, 6 år kløver som såes i juni, hvorefter afgræsning og derefter 3 års græsning. Den mindre gode jord drives også i 9 indtægter a 4 tdr.l. således:

1 år brak, 2 år rug hvortil bruges dels staldgødning og dels kunstgødning, 3 år blandsæt (havre og byg) og 4 år havre med græsfrø og 5 års græsning.

Det bemærkes, at af brakmarken i den bedste jord, benyttes 3 tdr. land til rodfrugt, nemlig Turnips, gulerødder og kartofler. Disse 3 tdr. land pløjes først i august og får 1 pløjning til, samme efterår, hvorefter der gødes på vinterpløjningen om foråret, i hvilke der gives 2 pløjninger til, før rodfrugten såes.

Kornafgrøden i den bedste jord kan anslås til at være gennemsnitlig 15 fold og i den simple jord 10 fold.

Der bliver ingen af de såkaldte handelsplanter dyrket her, på grund af det kolde klima. Insektangreb finder sjældent sted og af plantesyg-

domme er det kun kartoflerne, der kan blive ramt. Kunstgødning benyttes kun, som anført, som tilskud til staldgødningen, på den mindre gode jord.

Samtlige avlsbygninger er brandforsikrede for 8000 kr., stuehuset for 8000 kr., avlsredskaber og inventar for 4400 kr. og besætning for 14000 kr. (hvor mange har mon i dag dyrene forsikret højere end bygningerne)

Teglværkets bygninger er brandforsikrede for 4600 kr.

Der holdes en besætning af 7 heste (hvoraf de 2 er til brug i teglværket) 10 køer, 36 stk. andet kvæg, 20 får og 8 svin. Hestene er alle af jydsk race. Kreaturerne af blandet dansk og korthornsracen. Fårene af dansk og svinene af engelsk race. Til hestebesætningens vedligeholdelse, tillægges af og til et føl.

Af de anførte 36 stk. kvæg, opdrættes årligt 12 stk., der fremkommer således 3 hold, hvoraf 12 sælges i 2 1/2 års alderen og 3 års alderen. Her haves en meget god græsning. Køerne får om vinteren tilskud af kraftfoder og havregrutting, raps- og palmekager samt hvedeklid. Indtægten kan ansættes til 180 kr. pr. kø. Fedekvæget sælges til udførsel, til en gennemsnitspris for de sidste 10 år, af 250 kr. pr. stk.. Mælken leveres til Andelsmejeriet i Doverodde, og den skummede mælk tages tilbage til kalvene og grisene. Middagsmælken leveres dog ikke til mejeriet, da man deraf får tilstrækkelig smør samt mælk til husholdningen.

Der er til ejendommen en smuk have på ca. 1 1/2 tdr. land. Den er hovedsageligt tilplantet med skovtræer og kun med nogle få frugttræer, da disse ikke giver megen udbytte, på grund af klimaforholdene. Der er plantet en stor del ribs-stikkelsbær- og solbærbuske. Ved salg af bærerne giver haven en indtægt, som er tilstrækkelig til dens vedligeholdelse, men ikke noget overskud.

Her holdes hele året 2 karle, 1 røgter og 2 piger. Om sommeren 1 karl til. Første-karlens løn er 250 kr., 2. karlen 200 kr., sommerkarlen 115 kr., røgteren 150 kr. Pigerne får 90 kr. hver. Til daglejere og høstfolk bruges 200 kr. Udgifterne til folkeholdet pr. år, andrager altså omtrent 1100 kr., foruden kosten.

Den kongelige skat udgør 300 kr. og kommuneskatten med formue- og lejlighedsskatten 325 kr. pr. år.

Lidt historie:

Hvad dyrkede Thybonden så i årene 1860 og frem til omkring århundredskiftet.

Hvede spillede kun en ringe rolle i Thisted Amt. Hvedesorten man dyrkede hed Squarehead hvede, og blev sået efter helbrakning. Rug havde lidt større udbredelse. Den rugsort man mest benyttede hed Provsti rug.

Byg var omkring 1840 hovedsæden i Thy, og det var så godt som altid den seksradede byg, der blev dyrket, og blev på sine steder dyrket 3 gange i rad. Havre var på daværende tidspunkt hovedsæden i Refs-Herred, den indtog i gennemsnit 52 1/2% af de tilsåede arealer. Måske havde det noget at gøre med, at man betragtede havre som det væsentligste grundlag for vinterfoder til dyrene. Sorten var en, der blev kaldt den Thylandske Hvide havre, samt en anden, som lignede denne, kaldet Kartoffelhavre. I gennemsnit avlede man i 1890 - 92, 9,2 fold i hvede, 8,3 i rug, 10,2 i byg og 11,3 fold i havre.

Lidt statistik fundet i Krarups Landbrugets Udvikling.:

Af hver 1000 tdr. land af agermarken, udgjorde den besåede del flg. I Refs-Herred omkring 1888.

Hvede 1 tdr.l. – Rug 154 tdr.l. – byg 135 tdr.l. – havre 488 tdr.l.

Thy har som bekendt ikke en masse Herregårde og slotte, vi kan prale af, men vi kan vel godt »bryste« os lidt, af en bondestand, der har en lang fortid med flid og selvstændighed, bag sig. Gårdene har slægtled tilbage ligget ved agrene, og ikke som man stadig kan se, i visse egne af landet, i landsbyer.

Arbejdet i landbruget var og er krævende og derfor må det have været et enormt fremskridt, da man efterhånden fik selvbindere, tærskværker, og vindmotor for blot at nævne nogle af de mest arbejdsbesparende hjælpemidler. For yderligere at belyse denne udvikling, kan vi tænke tilbage på, hvordan man i første halvdel

af 1800 tallet, dyrkede jorden med træplov trukket af stude, høstede med segl og tærskede kornet på gulvet med en kæp. Senere fik man jernplov og heste, høsten foregik nu med le og plejl. I vort århundrede kom traktoren, man fik selvbinder og tærskværk. Ved en optælling i 1948 var der en bestand på 6885 traktorer, som i 1964 var vokset til 156.344 traktorer. (Vi er stadig nogen der kan huske den grå Ferguson). De første mejetærskere kom til landet i 1938-39, men det var først efter 2. Verdenskrig, de begyndte at slå igennem.

Afskrift fra avisen 1947:

Ude på landet er sommeren også uforglemmelig (det var den varmeste sommer i 117 år). Den er kommet, maskinen der både kan høste og tærske. Mejetærskeren er det største fremskridt, denne tidsalder har budt landbruget. Byboerne rejser ud på landet for at se den, og de taler beundrende om den. Karlene er lidt betænkelige, for maskinen overflødiggør både heste og mennesker.

I 1953 var der 1200 mejetærskere og 110.000 selvbindere i landbruget. Det var især bugserede mejetærskere man havde. I Ginne-

rupgård havde vi bl.a. en blå bugseret Nordsten. Jeg kan huske, det var et vældig fremskridt, da vi fik den første JF-mejetærsker, hvor traktoren var placeret midt i maskinen. Siden kom de store selvkørende mejetærskere, dette også hos os, i mange år havde vi maskiner af mærket Bison, en mejetærsker der blev lavet i Polen, men en udmærket og billig maskine. I dag har vi en 16 fod's Massey Ferguson, købt i 1997 til en pris af 850.000 kr.

Før i tiden var det almindeligt med et alsidigt landbrug med heste, køer, grise, får og høns. Også dette er blevet forandret, idet man nu har specialiseret sig i én af tingene, og som det senere bliver fortalt, har vi valgt grisene.

Thisted Dagblad den 24. Okt. 1899:

I Thisted Dagblad kunne man den 24. oktober 1899 læse flg.: I går aftes holdtes på Hurup Gjæstgivergård, afskedsfest for proprietær Hjardemål, der, efter at han har solgt sin ejendom Ginnerupgård, forlader egnen. Det udtaltes tydeligt i mange hjertelige ord, der faldt ved festen, at han ved sin støtte, fordringsløse vandel, havde forstået at erhverve sig hele egnens udelte agtelse og hengivenhed.

Kristiane og Peder Houe.

Peder Poulsen Houe

Den 20.9.1899 køber Peder Poulsen Houe gården af Hjardemål. Peder Houe blev født den 17.7.1867 i Teglgården i Vestervig.

Her følger uddrag af skøde pr. 20.9.1899.

Undertegnede propr. Martin Hjardemål sælger herved til Peder Poulsen Houe, den med tilhørende ejendom, Ginnerupgård, kaldet i Ginnerup by, Heltborg sogn, Refs-Herred.

Den står skyldsats således:

Matrk. nr. 1 a 7 tdr 0 sk. 4 fdk. 1 alb
- - 4 a 2 - 4 - 3 - 1 -
- - 21- 0 - 1 - 2 - 0 -

tillige med andel for nr. 1 a og 4 a i storparcellen matr. nr. 27 i Ginnerup ,af hartk. 1 fdk. Og 0,75 alb.

Handlen er afsluttet på flg. Måde.:

Med ejendommen følger samtlige bygninger på ejendommen og nagelfast inventar. I stuehuset medflg. Kakkellovne og gruekedel og øvrige bryggersredskaber.

Der medfølger i handlen et teglværk med bygninger og alle til værkets drift medfølgende redskaber, således som de er og forefindes.

Endvidere følger med, ejendommens avl og afgrøder som disse er og forefindes og al besætning og inventar, avlsredskaber og maskiner.

Den levende besætning, består for tiden af 8 heste – 35 kreaturer – 22 får.

Ejendommen tiltrædes 1.11.1899, med bygninger, besætning og inventar, som fra d.d. henstår for købers regning, mod at han hæver assurancesummen.

Skatter og afgifter betales af køber for sidste halvdel af 1899.

Købesummen 55000 kr, hvoraf 5000 kr for løsøre. Køber overtager lån på ejendommen på 37000 kr til Kreditforeningen af 24.11.1887, og forrenter denne gæld fra 11.12.1899 med 4% p.a. 6000 kr. betales kontant i december termin uden rente, 4000 kr betales i juni 1901 med renter 4% p.a. Resten 8000 kr. forbliver stående hos sælger mod 1.prioritet efter 37000 kr til Kreditforeningen, i den hermed solgte ejendom med tilhørende teglværk.

Assurancesummen er uopsigelig fra min side i 7 år, således at den først kan opsiges til 11.6. termin 1907, med 0,5 års varsel. Men betales

renter ikke til rette tid og øvrige bestemmelser ikke overholdes, eller dersom ejendommen skifter ejer, er lånet til betaling fra 11.12.1899.

Som kautionister: Christian P Houe af Teglgården i Vestervig og Jacob Overgård af Jestrup, Sønderhå sogn.

Peder Houe var gift med Kristiane Overgård, med hvem han fik 6 børn, 5 sønner og 1 datter. Den ældste søn Christian blev gift med Esther Vestbjerg fra Odby og sammen købte de Borggård i Hundborg (han blev derfor kaldt Borggårdmanden). De fik 2 børn, 1 dreng og 1 pige. Sønnen Anker overtog senere Borggård.

Søn nr 2 Jacob blev gift med Hilda Kirk fra Ettrup og de overtog hendes fødehjem Ettrupgård. De fik 3 sønner. Datteren Kristine blev gift med Købmand P V Thomsen fra Fjerritslev. Sammen byggede de, det vi i dag kender som MATAS i Hurup. Sammen fik de 3 piger. En datter og svigersøn overtog senere forretningen. 2 tvillingsønner Folmer og Tage blev desværre ramt af hjernebetændelse kun 3 mdr. gl.. De blev passet i hjemmet og kom senere som voksne på et behandlingshjem i Skive.

Nummer 3 af drengene Arnold blev født den 1.12.1905. Arnold overtog Ginnerupgård i 1939, herom senere.

I 1903 brændte udlængerne og i stedet blev bygget en hovedlænge, beliggende nord-syd for stuehuset. Hovedhuset var et hus med trimpel af spån og tag af pandeplader. Den indeholdt i den vestlige halvdel, hestestald, vognport og lade med vindmotor på rygningen (en såkaldt Heide Mølle), i den østlige halvdel kostald, denne blev ved den sydlige ende mod øst, udvidet med et roehus. Syd for denne længe i retning vest-øst en stor trælade med tag af pandeplader. Endvidere er der øst for stuehuset en bygning til svin, med tag af cementsten og øst for denne et hønsehuse.

Der var og er eget vandværk – tidligere med vand fra et væld , senere ved boring øst for stuehuset.

I 1905 betalte Peder Houe iflg. Notat fra Visby-Heltborg sogneråd, 187,05 kr i kommuneskat, samtidig står der oplyst at ejendoms-skyld for ejendommen er 55000 kr. Notat underskrevet af Anders Søndergård.

Peder Houe havde i 1935 en besætning bestående af 18 malkekøer, 1 tyr og 60 kreaturer af korthornsracen. Der blev malket med maskine (Alfa Laval) og mælken blev leveret til Doverodde Andelsmejeri. Desuden var der 6 heste og 2 søer, 9 får og 300 høns.

Foderet blev dyrket i 6 marks drift, 1 havre, 2 roer, 3 byg, 4-5-6 kløver og græs. Af kunstgødning anvendtes årlig 50 – 60 sække superfosfat.

Kristiane og Peder byggede en aftægtsbolig, beliggende Toftumvej 2, som de flyttede ind i, da sønnen Arnold overtog gården i 1939. Teglværket blev nedlagt af Peder Houe, årsag ukendt, men mon ikke grunden har været, at den ikke var rentabel længere.

Kristiane døde den 25.12. 1941 og blev begravet på Heltborg Kirkegård. Peder døde den 17.4.55 og blev ligeledes stedt til hvile i Heltborg. De sidste år af hans levetid, boede han i Ginnerupgård og blev passet og plejet af svigerdatteren.

Arnold Houe

1.5.1939 blev Ginnerupgård, som tidligere nævnt, overtaget af Arnold Houe. Han blev den 4.7.39. gift med Signe Christensen Thomsen, født i Vestervig Kloster 15.4.1915. Signe kom 5 mdr. gammel til Kristine og Thomas Thomsen som plejebarn (faster og morbror). I 1929 blev hun adopteret af dem. Hun havde derfor sin opvækst på gården Grønvang i Villerup. Hendes plejemor døde da hun var en ung pige, og det blev således hende der kom til at stå for husførelsen i hjemmet. Dog fik hun et ophold på husholdningsskole i Ry.

Det var således ikke uvant for hende, med et stort hus og folkehold.

Arnold var uddannet som landmand og har været på Frederiksborg højskole 1926-27 og på Ladelund Landbrugsskole 1932-33.

Ved overtagelsen af Ginnerupgård var der 130 tdr.land (71 1/2 ha). Ejendomsskyld 90000 kr.- grundskyld 70200 kr.

Besætningen var ved overtagelsen 8 heste, 20 køer, 50 ungvæg og 50 svin.

Mælken blev fra start leveret til Doverodde mejeri, senere blev han leverandør til mejeriet

Ginnerupgård 1939.

Frem i Hurup, årsagen var bl.a., at det var besværligt med levering af mælk om vinteren, da mælkekusken ikke kunne køre igennem i dårligt vejr.

Svinene blev leveret til slagteriet i Hurup.

Arnold solgte også ler til teglværket i Næs-sund, hvilket for øvrigt fortsatte ved nuværen-de ejer, frem til teglværkets lukning. Ligesom der også var grusgrav øst for gården, hvilket der stadig er.

Farfar ombyggede og forbedrede avlsbygningen øst for stuehuset, til svinestald, og byggede nyt hønsehus, også mod øst. I 1953 byggede han nyt maskinhus, med 3 store porte + 2 garage i gavlen over mod stuehuset. Jeg tror det har været et kæmpe ”bygningværk” set med datidens øjne. Portene skulle være så store, at der kunne køre en ordentlig mejetærsker ind af dem.

I 1962 byggede han ny kostald, den eksisterende hovedlænge blev udvidet med ca 6m i bredden. Et byggeri der kostede det svimlende beløb af 160.000 kr.

Den første traktor, en Case, blev indkøbt i ca 1949.

I farmor og farfars tid skete der store fremskridt indenfor mekaniseringen i landbruget, fra heste til traktorer,

Fra selvbindere til mejetærskere for blot at nævne nogle.

I 1945 var besætningen på 10 heste, 20 køer, 64 ungvæg, 70 svin og 5 får + høns, antal ukendt.

Skiftedag var 1.5. og 1.11, og der var aldrig problemer med at få ansat de folk, som var

nødvendige. Weekendfri var et begreb man ikke kendte dengang, havde man friweekend, var det fra søndag middag.

Der var i farmor og farfars tid ansat 3-4 karle, 1 pige og 1 barnepige (da børnene var små).

For husmoderen var der på daværende tid nok at se til, for det første havde man ikke nutidens moderne bekvemmeligheder, man lavede stort set alt selv, man gik ikke i »supermarkedet« efter færdig varer, og det var også almindeligt, at man selv passede sine ældre slægtninge.

En overgang var der 14 - 15 daglige munde at mætte. Det må have været et "leben", når man samledes omkring bordet i folkestuen, til måltiderne. Til gengæld må det også have krævet en dygtig husmoder til at styre alt dette. For Farmor så dagligdagen således ud:

Morgenmad kl. 7.

Formiddagskaffe.

Middag kl. 12, altid 2 retter mad.

»Drøwterdagskaffe« eftermiddagskaffe kl. 13, når folkene havde overstået middagspausen.

Aftensmad kl 18

Aftenkaffe kl. ca. 20,30.

Dertil kom rengøring og pasning af haven.

I min tid, og også nu, hvor det er Lene, der er husmoder på stedet, er fordelingen næsten identisk, dog får man nu frokost i stedet for varm mad og eftermiddagskaffe kl. 15. Aftenkaffe får vi heller ikke med de ansatte, da de i dag bor i eget hjem. Både jeg og Lene synes vi til tider har/havde en travl hverdag, men vi har trods alt fået en masse hjælpemidler, vi køber

Benny, Thomas, Asger, Elin og Per.

Signe og Arnold 4. - 7. 1939.

nok også flere færdige produkter osv (vi har så til gengæld ingen ung pige). Desuden påbegyndte jeg i 1981 at arbejde som 1/2 tids lægesekretær i Vestervig. Lene har ligeledes haft arbejde, uden for hjemmet som kontorass. I øjeblikket har Lene forældreorlov.

Farmor har fortalt, at man før i tiden lavede alt selv, dog rugbrød købte man hos bageren. Når man slagtede gris, (før fryseren) blev der henkogt medister og karbonader, man lavede pålæg, en masse blev saltet i store saltkar i kælderen, skinken blev som regel røget, og var det frostvejr, kunne man hænge en steg på loftet. Julegrisen blev pr. tradition altid slagtet 19.12. Der blev slagtet 1 får om efteråret. Høns og andet fjerkræ efter behov. Æg, som man ikke selv brugte, blev solgt til købmand Thomsen i Hurup (gift med Arnolds søster) og disse blev så fratrukket på regningen for kolonialvarer.

Havens frugt og urter blev syltet og henkogt.

Ca. i 1946 blev der lavet badeværelse, mellem køkken og soveværelse, og i 1962, fik farmor, et efter datidens forhold, super moderne køkken. Hun havde nu køleskab og fryser, elkomfur og opvaskemaskine o.s.v.

Farmor og farfar fik 5 børn, 4 drenge og 1 pige. Den ældste Benny blev født den 16.4.1940. Blev uddannet landmand og købte i 1965 en gård ved Lemvig. Han blev den 17.4.65 gift med Karen Petersen fra Ulkebøl på Als. Sammen fik de 2 piger. Jette gift med Kim har 3 børn og er uddannet sygeplejerske, Bente bor sammen med Thomas og har et barn, Bente er uddannet som lærer og i dag bosat i Sverige. 1968 solgte Benny gården og påbegyndte studie som lærer, blev ansat som lærer i Næsbjerg, senere skoleinspektør i Starup. Næste station blev Als, hvor han i dag er ansat som erhvervschef i Sydals Kommune, bosat i Sønderborg. Blev senere gift med Dorthe, som ejer en tøjbutik i Sønderborg.

Benny var på et tidspunkt ansat som medhjælper hjemme på gården, ligesom hans 2 brødre Per og Thomas Kristian også har været.

Nr. 2 Per også uddannet som landmand, blev født den 17.2.42 og er Ginnerupgårds nuværende ejer sammen med en søn. Herom berettes senere.

Søn nr 3 Thomas Kristian, født 18.10.44, var også beskæftiget ved landbruget, men blev senere udlært som mekaniker hos VW i Hurup, hvor han også blev værkfører. Derefter drev han i en årrække en servicestation i Struer, gik over i byggebranchen, blev ansat i en tømmerhandel i Bedsted. Nu har han taxa-forretning i Thisted. Og er sammen med Karen

Benny og Per gør sig klar til ringridning i Ashøje.

Marie bosat i Tilsted. Karen Marie der er fra Mors, er uddannet lærer og ansat på Koldby skole, hvor hun har været i en menneskealder. Sammen har de 2 drenge. Morten der er under uddannelse til politibetjent og Anders ansat i et shippingselskab. Begge drenge bor og arbejder i København.

Asger født den 6.5.47 valgte en anderledes løbebane end sine øvrige brødre. Han blev uddannet ekspedient i Thisted, blev senere repræsentant i bilbranchen. En overgang drev han selvstændig firma. I dag er han forretningsfører i en tøjbutik i København. Asger blev gift med Annette fra Ålsgårde, som var apoteksassistent. Sammen fik de 2 piger. Marianne der er kontoruddannet og Karina som er ansat i et medicinalvarefirma. Asger er i dag gift med Elsebeth der er tandlæge, og de bor i Vedbæk.

Elin født den 4.11.50 blev uddannet som plejehjemsassistent. Hun blev den 5 april 1975 gift med Bent Egebjerg Olesen fra Brande, hvor de boede i de første år, da Bent som er udlært murer, havde selvstændig murerfirma i Brande. Senere fik de lyst til at prøve kræfter i en anden branche og blev halbestyrer i Vrå Hallen, og dernæst blev de bestyrelsesmedlemmer af Helle Hallerne, i Ribe Amt. De fik igen lyst til at få foden under eget bord, og købte Møllekroen i Hurup, som i dag er et meget velanskrevet spisested, og de har begge en meget travl hverdag med gæster fra morgen til aften. Elin og Bent har 3 børn, Mads udlært kok og tjener, skal nok tage over efter forældrene (kun et gæt) foreløbig skal han bestyre Morup Mølle kro som de her i år har forpagtet. Lotte er under uddannelse til sundhedsass., men hjælper også til på kroen. Lars vil også gå »krovej« og har påbegyndt uddannelse som kok.

Per Houe

Som tidligere omtalt, blev det søn nr 2, der overtog Ginnerupgård. Per gik i skole i Ginnerup og Hurup private realskole. Kom senere på Salling Ungdomsskole, aftjente sin værnepligt ved livgarden. I 1963-64 var han elev på Bygholm Landbrugsskole, blev herefter ansat som fodermester på skolen. I november 66

Sølvbryllup den 25. november 1992. Jesper, Trine, Jan, Kirsten og Per.

vendte han igen hjem til Thy, og blev medhjælper hos sin far.

Den 25.11.1967 blev Per gift med Kirsten Jensen, datter af Karen og Sigurd Jensen i Vinding ved Silkeborg.

Jeg var uddannet som kontorassistent og blev ansat på Toldkammeret i Thisted, hvor jeg var til vi blev gift.

Vi har fået 3 dejlige børn, Jan født den 17.12.68 og medejer af Ginnerupgård. Efter endt skolegang i Hurup, har Jan været på Skyum Idrætsefterskole, på landbrugsskole på Mors, soldat ved Livgarden, og færdiggjort sin uddannelse til landmand på Hammerum landbrugsskole. Han har været beskæftiget ved landbruget herhjemme og hos Ole Kappel i Boddum. Blev 1. maj 1994 medejer af Ginnerupgård.

Jan blev den 10.5.97 gift med Lene Jepsen, datter af Karen Marie og Niels Jørgen Jepsen i Hurup, Lene er uddannet kontorassistent. De

har sammen fået 2 pragtfulde børn Nicolai og Sofie.

Jesper født 2.5.72. Han har ligeledes valgt at blive landmand. Efter endt skolegang i Hurup, har han også været på Skyum Idrætsefterskole, Morsø landbrugsskole, haft ansættelser i Thy og på Mors og herhjemme.

Afsluttede landmandsuddannelse på Lægård landbrugsskole i Holstebro. Blev senere forvalter på Breinholt ved Struer. Havde en drøm om at blive selvstændig, og da chancen bød sig, købte de Ågård i Stagstrup, som de driver med 250 søer. Har i år yderligere lejet jord i området. Har maskinfællesskab med kollega.

Jesper blev 29.6.1996, gift med Marianne Plougmand, datter af Hanne og Kaj Plougmand i Ydby. Marianne er udlært i en boghandel i Thisted, tog senere en uddannelse som sundhedsass.

Trine født 10.9.1975, kom ligeledes efter 9. klasse på Skyum Idrætsefterskole, senere

Ginnerupgård.

Ålborg Sportshøjskole. I sin fritid leder hun gymnastik i Boddum-Ydby Gymnastikforening, hvor hun også er med i bestyrelsen. Blev i sommeren 98 udlært som Materialist hos Matas i Hurup. Har besluttet sig for at blive sygeplejerske og starter uddannelsen 1.2.2000. Arbejder i øjeblikket på plejehjemmet Vesterled i Gettrup, samtidig med at hun hjælper til, især på Skårhøjvang, + servering på Møllekroen. Trines kæreste Jesper Grud fra Ydby, er uddannet elektriker, har taget installatør - eksamen, og arbejder for tiden i Finland som skibselektriker.

1. maj 1968 købte vi 1/2 part i Ginnerupgård, med tilhørende aftægtsbolig, hvor vi boede de første år. Ejendomsskyld var da 580.000 kr. og grundskyld 268.000 kr.

Men da farfar desværre blev ramt af en alvorlig sygdom og kræfterne derfor slap op, købte vi den sidste 1/2 part 1.9.1970. Ejendomsskyld var da steget til 740.000 kr og grundskyld til 324.500 kr. Farmor og farfar flyttede derefter op i Villaen. De fik ikke et langt otium sammen, da farfar døde den 13.10.1973. Farmor flyttede senere, efter eget ønske, til Hurup, hvor hun købte et dejligt parcelhus på Fuglebakken.

Da vi overtog Ginnerupgård, var der en sortbroget besætning, bestående af 38 malkekøer med tilhørende opdræt, og ca 150 svin + tidsvarende maskinpark. Af areal var der 70 ha, og der var ansat 2 medhjælpere, Verner og Thor-kild, som vi »overtog«.

Vi startede med en omforandring af kostalden, så der kunne være 52 køer + opdræt.

I 1971 påbegyndtes vores første nybyggeri, hvorved vi fik plads til 60 søer og 300 slagtesvin. I 1974 kunne Verner, fodermester på stedet i snart 16 år, ikke klare malkearbejdet, og da det på det tidspunkt var svært at få en kvalificeret fodermester, besluttede vi os for at sætte køerne ud og gå over til udelukkende kødproduktion, og en udvidelse af grisebestanden. Vi byggede derfor i 1974 ny sostald med plads til 90 søer.

Omkring midten af halvfjerdserne trængte vort stuehus fra 1856, til en modernisering. Vi fik nyt tag og ny facade + termovinduer mod syd og øst. Sidst i halvfjerdserne, fik vi lavet nyt køkken og badeværelse, samtidig med at den sidste halvdel af mur og vinduer blev fornyet.

Da drengene blev voksne, og vi fandt ud af, at de både havde interesse, evne og den fornødne energi til et liv som landmand, men uden lyst til kreaturer, skippede vi kødkvæget, og gik i 1989 i gang med en total renovering af samtlige avlsbygninger, med henblik på udelukkende en so- og slagtesvinbesætning. En udgift til 2,6 mill. Vi havde nu plads til 190 søer og en årsproduktion af 3.000 slagtesvin.

På grund af de nye miljøregler, var de 70 ha vi ejede + en del tilforpagtet, ikke tilstrækkeligt til, at opfylde lovens krav om dyreenheder, jord etc., hvorfor vi i 1991 købte en naboejendom, Morsøvej 17 på 20 ha., til 1,6 mill. Stuehuset der, blev kort tid efter udlejet til Sydthy kommune, der anvender den som Gårdbørnehaven.

Taget på den store avlsbygning, trængte efterhånden til at blive fornyet, og vi havde også for lidt siloplads, derfor besluttede vi os for at lade Emanuel Møller fra Ringkøbing, komme med et bud på en fremtidig udvikling af vore avlsbygninger. Han kom med nye ideer, vi ikke selv havde haft øje for, nemlig at der i stedet skulle etableres ny indkørsel til gården, således at den påtænkte foderlade, kunne opføres mellem avlsbygningerne, på den gamle vej. Jan var på daværende tidspunkt elev på Hammerum Landbrugsskole, og fik kendskab til en brugt gastæt silo til 6000 tdr. korn, som

Ginnerupgård 1999.

vi købte og fik flyttet hjem og placeret ved siden af foderladen.

1. maj 1994 købte vores søn og svigerdatter 1/2 part i gården. Til Ginnerupgård er der i dag 157 ha. Jord + tilforpagtet 80 ha. Og en produktion på 370 løsgående søer..

4. generation flyttede 1.10. 97. ind på Ginnerupgård og har 2 børn Nicolai og Sofie. Vi »gamle« har i stedet valgt at bo i Hurup.

Jeg vil nu slutte min lille beretning om en gård i Thy og dens ejere, her i slutningen af et Århundrede, hvor der er sket en rivende udvik-

Ginnerupgård 1999.

ling overalt i vort samfund, og hvor man næsten ikke, tør tænke på, hvilke tiltag, kommende generationer, vil foretage sig.

Jeg har sammen med min familie, efter bedste evne forsøgt at give et resume af fortid og nutid, fremtiden må kommende slægter tage sig af. Jeg slutter med 2 vers fra »Hvor smiler fager.... Af Johannes V. Jensen.

*Den danske mark i en bølgen går
Som åndedræt af en venlig kvinde.
Sødt gynger byggen sit silkehår,
Og rugen ånder med sol i sinde.*

*Og vinden iler
Til hvedens bryst.
Hvor fager smiler
Den danske kyst.*

*Alvorlig taler ved alfarvej
Med grønsvær tækket de gamles grave.
Hensfarne slægter – forglem dem ej,
I arv de gav dig en ædel gave.*

*Hensfarne slægter
I landets marv
Sig ej fornægter.
Bevar din arv.*